

La neurocientífica del mes:



Brenda Milner

7a entrega

Brenda Langford va néixer a Manchester, Regne Unit, el 15 de juliol de 1918, en una família de músics

Després, la van acceptar a una universitat per a dones lligada a la Universitat de Cambridge. Era un centre molt competitiu, però ella va aconseguir accedir-hi per a estudiar matemàtiques. Més tard es va adonar que en realitat el que volia era estudiar psicologia

Al 1944, els dos van marxar cap a Canadà. Allà, Brenda va acabar els seus estudis en psicologia experimental i va fer el seu doctorat investigant les conseqüències que podien derivar-se d'un dany en el lòbul temporal del cervell



H.M. no podia crear records nous i cada cop que es trobava amb la Dra. Milner, es pensava que era la primera vegada que la veia. En canvi, sí que era capaç d'aprendre noves habilitats.

Això va demostrar que, **almenys, hi ha dos mecanismes diferents de processament de la memòria: un que és implícit** i que s'ocupa de cares, noms i experiències; **i un altre que és explícit** i s'encarrega de les habilitats

Als 99 anys, encara està activa: fa recerca i dona classes. És professora del Montreal Neurological Institute i del Departament de Neurologia i Neurocirurgia a la McGill University

El seu pare va fer-li de mestre. Li feia classes d'art, alemany i matemàtiques fins que, quan va fer 8 anys el seu pare va morir. Llavors es va matricular en una escola només per nenes

Durant la II Guerra Mundial va treballar en un centre de desenvolupament de radars. Va ser allà on va conèixer el seu futur marit, l'enginyer Peter Milner

Quan estava treballant amb el Dr. Wilder Penfield al Montreal Neurological Institute, un neurocirurgià de Connecticut es va posar en contacte amb ella: tenia un pacient, H.M., que, després d'haver-se sotmès a una operació per intentar curar-li l'epilèpsia que patia, presentava amnèsia severa

L'article on va presentar aquests resultats és un dels més citats en la història de les neurociències

"I see in my female postdoc researchers that when they have young children, they have an intrinsic difficulty to develop their research"

- B.M.-



La neurocientífica del mes:



Brenda Milner

Brenda Langford nació en Manchester, Reino Unido, el 15 de julio de 1918, en una familia de músicos

Más tarde, la aceptaron en una universidad para mujeres vinculada a la Universidad de Cambridge. Era un centro muy competitivo, pero ella logró acceder para estudiar matemáticas. Cuando llevaba un tiempo se dio cuenta de que, en realidad, lo que le interesaba era la psicología, y lo dejó

En 1944, los dos se fueron a Canadá. Allí Brenda terminó sus estudios en psicología experimental e hizo su doctorado investigando las consecuencias intelectuales que podían derivarse de un daño en el lóbulo temporal del cerebro



H.M. no podía crear recuerdos nuevos y cada vez que se encontraba con la Dra. Milner, se pensaba que era la primera vez que la veía. En cambio, sí que era capaz de aprender nuevas habilidades. Esto demostró a Brenda que, **al menos, hay dos tipos de procedimientos de memoria diferentes: uno implícito**, que se ocupa de los nombres, las caras y las experiencias, **y otro explícito**, que se encarga de las habilidades

A los 99 años, todavía está en activo: hace investigación y da clases. Es profesora del Montreal Neurological Institute y del Departamento de Neurología y Neurocirugía en la McGill University

7ª entrega

Su padre le hizo de profesor. Le daba clases de arte, alemán y matemáticas, hasta que, cuando Brenda tenía 8 años, su padre murió. Entonces se matriculó en un colegio para niñas

Durante la II Guerra Mundial trabajaba en un centro para el desarrollo de radares. Allí conoció a su futuro esposo, el ingeniero Peter Milner

Cuando estaba trabajando con el Dr. Wilder Penfield en el Montreal Neurological Institute, un neurocirujano de Connecticut se puso en contacto con ella: tenía un paciente, H.M., que, después de haberse sometido a una operación para intentar curarle la epilepsia que padecía, presentaba amnesia severa

El artículo en el que presentó estos resultados es uno de los más citados en la historia de las neurociencias



Female neuroscientist of the month:



Brenda Milner

7th release

Brenda Langford was born in Manchester, UK, on the 15th of July 1918, to a family of musicians

Her father was her teacher. He taught her arts, German and math. When she was 8, her father died and, at this point of her life, she started school

She was accepted into a very selective girls' college at the University of Cambridge to study math. However, she soon realized it was not for her and changed her studies to psychology

During World War II, she worked in a radar research establishment, where she met her future husband, the engineer Peter Milner

In 1944, they both moved to Canada. She completed her degree in experimental psychology and began her PhD in intellectual effects of temporal lobe damage in humans



While she was working with Dr. Wilder Penfield at the Montreal Neurological Institute, a neurosurgeon in Connecticut contacted her. He had a patient, H.M, who after undergoing an operation to relieve epilepsy, presented severe amnesia

H.M. could not create new memories and every time he saw Dr. Milner he thought it was the first time. However, she realized he was able to acquire new abilities. She demonstrated that *there are at least two systems in the brain for processing memory: one that is explicit and handles names, faces and experiences; and another that is implicit and incorporates skills into memory*

The paper where she presented these results is one of the most cited in neuroscience history

At 99, Dr. Milner is still active: she is researching and teaching. She is a professor at the Montreal Neurological Institute, and in the Department of Neurology and Neurosurgery at McGill University

"I see in my female postdoc researchers that when they have young children, they have an intrinsic difficulty to develop their research"
- B.M.-

